

Paraulesinals de l'arquebisbe de Barcelona a l'acte de lectura del pregó del Domund 2016

Paraulesinals de l'arquebisbe metropolità de Barcelona, monsenyor Joan Josep Omella, en l'acte solemne celebrat amb motiu de la lectura del pregó del Domund d'enguany a la Basílica de la Sagrada Família el passat dissabte, 15 d'octubre de 2016 Benvolguts amics, Aquest vespre escoltant el bell pregó i la bella interpretació musical, faig meves aquelles [...]

16 Octubre, 2016 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

Paraulesinals de l'arquebisbe metropolità de Barcelona, monsenyor Joan Josep Omella, en l'acte solemne celebrat amb motiu de la lectura del pregó del Domund d'enguany a la Basílica de la Sagrada Família el passat dissabte, 15 d'octubre de 2016 Benvolguts amics,

Aquest vespre escoltant el bell pregó i la bella interpretació musical, faig meves aquelles paraules precioses que Miguel de Unamuno va dedicar a la catedral de Barcelona:

Se levantan, palmeras de granito,

desnudas mis columnas; en las bóvedas

abriéndose sus copas se entrelazan,

y del recinto en torno su follaje

espeso cae hasta prender en tierra,

desgarrones dejando en ventanales,

y cerrando con piedra crecientemente

tienda de paz en vasto campamento.

Ven, mortal aigido, entra en mi pecho,

entra en mi pecho y bajaré hasta el tuyo;

modelarán tu corazón mis manos

manos de sombra en luz, manos de madre -,

convirtiéndolo en templo recogido,

y alzaré en él, de nobles reflexiones

altas columnas de desnudo fuste

que en bóvedas de fe cierren sus copas.

Alegría y tristeza, amor y odio,

fe y desesperación, todo en mi pecho

cual la luz y la sombra se revuelven,

y en crepúsculo eterno de esperanza

se os llega la noche de la muerte

y os abre el Sol divino, vuestra fuente.

Cuerpo soy de piedad, en mi regazo

duermen besos de amor, empujes de ira,

dulces remordimientos, tristes votos,

ojas promesas y dolores santos.

Dolores sobre todo; los dolores

son el crisol que funde a los mortales,

mi sombra es como místico fundente,

la sombra del dolor que nos fusiona.

Venid a mí, que todos en mí caben,

entre mis brazos todos sois hermanos,

tienda del cielo soy acá en la tierra,

del cielo, patria universal del hombre.

Mg si Do re.

María, Josep i el Nen, la Santa Família de Natzaret.

Gràcies, estimada Pilar Rahola, per les teves belles paraules i per la defensa tan enfervorida de la vida de tants i tants missioners, que al llarg dels segles s han entregat a anunciar la Bona Nova de Jesús de Natzaret, el Fill de Déu i a ajudar els més pobres de la terra.

L aventura d aquests missioners va començar amb unes senzilles, però entranyables paraules: Surt de la teva terra i Vine i segueix-me .

Que bonic ha estat el vídeo que hem vist a l inici d aquest acte! Impressiona el moment en què el nét pregunta a la seva àvia: ¿ I la gent que pateix, àvia? ¿Per què Déu no fa res? I l àvia li respon amb un silenci molt especial, un silenci que culmina amb unes lletres sobre el marge esquerre del quadre: Déu et va fer a tu . (Dios te hizo a ti).

Déu t ha fet a tu, a tu, a tu i a mi.

Aquí tenim la clau perquè el món canviï: el compromís dels missioners. D això en sóc testimoni. Al cor de l Àfrica subsahariana he vist com s ha transformat, a poc a poc, la vida de poblats perduts enmig de la sabana, en els quals els missioners han dut l aigua corrent i potable, i la llum, generada per enormes plaques solars.

Però haig d afegir que aquests germans d Àfrica, veient el treball i el compromís d aquests missioners, entregats a ells en cos i ànima, es preguntaven en més d una ocasió: ¿qui és aquest Déu que els ha fet sortir de la seva casa, abandonar la seva terra, la seva família, la llengua, la cultura, la feina, etc., per compartir amb nosaltres la vida i la nostra pobresa?

I, sabeu, la reacció de molts d ells va ser demanar entrar en el catecumenat i poder rebre el baptisme. Però atenció: no estic parlant de ser cristians a través de xantatge o de proselitisme. Estic tractant de dir o de comunicar que l amor, l entrega generosa i gratuïta dels missioners mou els cors, entusiasma i anima la gent a conèixer aquest Déu d Amor i a viure d acord amb els seus ensenyaments.

Gràcies, benvolguts missioners, gràcies, de tot cor, als 13.000 missioners d aquesta Església

Paraules finals de l'arquebisbe de Barcelona a l'acte de lectura del
pregó del Domund 2016

que peregrina a Espanya. Gràcies a cadascun de vosaltres, amb noms i cognoms. Sabem que no busqueu fama ni honor, però sou els fills més il·lustres de l'Església, els millors ambaixadors de la nostra terra, sou constructors d'humanitat, sou els forjadors de l'esperança que només Déu ens pot regalar. Una esperança que no hem de perdre mai, capaç de posar fre a l'odi i al conflicte, i capaç de fer néixer una nova humanitat.

Deixeu que us mirem a la cara amb goig i amb orgull. Tant de bo aprenguem de vosaltres a sortir de les nostres comoditats, a anar a les perifèries, a buscar els germans i anunciar-los que tots som fills de Déu. Que els comuniquem sense por que Ell ens estima personalment i que vol que visquem sempre com a germans, destruint els murs que ens separen i parlant tots el millor idioma que puguem estudiar i aprendre: l'idioma de l'amor.

Gravem amb lletres d'or en el nostre cor les paraules de l'àvia al seu nét: Déu t'ha fet a tu per canviar i millorar el món. Que mai no ho oblidem.

I vull donar també les gràcies als familiars dels missioners que els acompanyen sempre amb alegria, de vegades amb inquietud, però sempre amb amor. Vull felicitar també les comunitats d'on han sortit. I felicito, finalment, aquells que amb la seva pregària, donatius i col·lectes fan possible que els missioners segueixin sent els ambaixadors que anuncien la pau per tots els racons del món.

Que Déu, Pare de la misericòrdia, us beneeixi a tots i us concedeixi la seva Pau.

+ Joan Josep Omella Omella
Arquebisbe de Barcelona